

Dzisiejszy wykład

Klasa string

- wersja prosta
- wersja ze zliczaniem odwołań

Wyjątki

Specyfikator *volatile*

Semaforey

Klasa *string*

- Przetwarzanie tekstów jest powszechną dziedziną zastosowań komputerów
- W języku C i C++ brak prawdziwego wbudowanego typu łańcuchowego, `char*` jest trudny w użyciu i podatny na błędy

```
class mystring
{
    char *dane;
public:
    mystring ();
    ~mystring ();
    mystring (const char *s);
    unsigned int length () const;
    mystring (const mystring & src);
    mystring &operator= (const mystring & src);
    mystring &operator+= (const mystring & src);
    char operator[] (unsigned int i) const;
    char &operator[] (unsigned int i);
    friend ostream & operator<< (ostream & o, const mystring & s);
};
inline mystring operator+ (const mystring & s1, const mystring & s2);
```

Referencja

Brak referencji

Klasa *string* - konstruktor i lista inicjacyjna

Bez użycia listy inicjacyjnej

```
mystring ()  
{  
    dane = NULL;  
};
```

Z użyciem listy inicjacyjnej

```
mystring ():dane (NULL) {};
```

W tym przypadku nie ma żadnej różnicy.

Różnica pojawia się, jeżeli pola posiadają konstruktory

- Bez listy inicjacyjnej: wywołany konstruktor bezparametrowy, a następnie operator przypisania
- Z listą inicjacyjną: wywołany konstruktor z parametrem

Zastosowanie inicjalizacji pól obiektowych klasy skraca program i przyspiesza jego wykonanie

Klasa *string* - operator +

- # Specyfikator `friend` nie jest potrzebny, funkcja korzysta wyłącznie ze składowych publicznych klasy `string`
- # Podczas zwracania wartości z funkcji zostanie użyty konstruktor kopiujący

```
inline mystring operator+ (const mystring & s1, const mystring & s2)
{
    mystring s (s1);
    return s += s2;
}
```

Klasa *string* - operator *char**

- # W klasie można zdefiniować operatory konwersji do innego typu
- # Często użyteczne w przypadku wykorzystywania funkcji przyjmujących typy wbudowane w język (np. *char**)

```
mystring::operator char*()
{
    if(!dane)
    {
        dane=new char[1];
        dane[0]='\0';
    }
    return dane;
};
```

- # W klasie *string* możliwość kolizji z operatorem indeksowania

```
mystring s;
s[0]='a'; //s.operator[](0) or (s.operator char*())[0] ?
```

Wyjątki

Poprawny program sprawdza kody błędów

```
int fun()
{
//...
fd=open("file",O_RDWR);
if(fd==-1)
    return -1;
if(read(fb,buffer,15)!=15)
    return -1;
if(write(fd,buffer,4)!=4)
    return -1;
//...
return 0;
}
```

- # Sprawdzanie kodów błędów za każdym razem jest nużące i łatwo o nim zapomnieć
- # W niektórych przypadkach trudno jest zwrócić kod błędu, np. *atoi()* może zwrócić dowolną liczbę całkowitą i nie ma wartości, która może sygnalizować błąd
- # Zwracanie błędów z konstruktorów obiektów jest utrudnione

Wyjątki

Język C++ dostarcza nowy mechanizm zgłaszania błędów: wyjątki

```
class myexception{};
void f1()
{
    if(...)
        throw myexception();
};
void f2()
{
    f1();
};
int main()
{
    try {
        f2();
    } catch(myexception&)
    {
        cout << "myxception caught"<<endl;
    }
    return 0;
};
```

Klasa wyjątku, umożliwiająca rozróżnienie błędów

Zgłoszenie błędu

Wykrycie błędu

Wyjątki

■ Rozróżnienie błędów następuje na podstawie typu zgłaszanego wyjątku

```
class bad_index{};
class no_memory {};
void f1()
{
    if(...)
        throw bad_index();
    if(...)
        throw no_memory();
};
//...
try {
    f2();
} catch(bad_index&)
{
    //...
} catch (no_memory&)
{
    //...
}
```

■ Operator new zgłasza wyjątek *bad_alloc* w przypadku braku pamięci

Wyjątki

- # Podczas zgłaszania wyjątku wywoływane są destruktory wszystkich lokalnych obiektów na drodze od funkcji wywoływanej do wywołującej

```
#include <iostream>
using namespace std;
class myexception{};
class tester
{
    string name;
public:
    tester(const string& n): name(n)
    {
        cout<<name<<" () "<<endl;
    };
    ~tester()
    {
        cout<<"~"<<name<<" () "<<endl;
    };
};
```

```
void f1()
{
    tester f1("f1");
    throw myexception();
    cout << "Exiting f1"<<endl;
};

void f2()
{
    tester f2("f2");
    f1();
    cout << "Exiting f2"<<endl;
};

int main()
{
    tester main("main");
    f2();
    return 0;
};
```

Wyjątki

- # Jeżeli nie ma odpowiedniej instrukcji *catch*, wykonywanie programu jest przerywane
- # Możemy zmodyfikować klasę *string* tak, aby zgłaszała wyjątki

```
class mystring
{
    char *dane;
public:
    class index_out_of_range{};
    //...
    char operator[] (unsigned int i) const
    {
        if (!dane)
            throw index_out_of_range();
        if (i >= strlen (dane))
            throw index_out_of_range();
        return dane[i];
    }
};
```

Problemy z wyjątkami

Nieuważne stosowanie wyjątków może prowadzić do wycieku zasobów lub niespójności danych

```
void fun()
{
    char* a = new char[1024];
    char* b = new char[1024];
    //...
    delete [] a;
    delete [] b;
};
```

Jeżeli *new* zgłosi wyjątek, obszar zaalokowany dla zmiennej *a* nie zostanie zwolniony

```
void fun()
{
    char* a = NULL, *b=NULL;
    try{
        a = new char[1024];
        b = new char[1024];
        //...
    } catch (...)
    {
        delete [] a;
        delete [] b;
        throw;
    }
    delete [] a;
    delete [] b;
};
```

Metoda naprawienia błędu, poprawna ale nie najlepsza

Problemy z wyjątkami

Nieuważne stosowanie wyjątków może prowadzić do wycieku zasobów lub niespójności danych

```
mystring & operator=
    (const mystring & src)
{
    if (this != &src)
    {
        delete [] dane;
        if (src.dane)
        {
            dane = new char
                [strlen(src.dane) + 1];
            strcpy (dane, src.dane);
        }
        else
            dane = 0;
    };
    return *this;
}
```

Jeżeli *new* zgłosi wyjątek, zawartość łańcucha zostanie utracona, a *dane* będzie miała nieprawidłową wartość, co spowoduje problemy w destruktorze

```
mystring & operator=
    (const mystring & src)
{
    if (this != &src)
    {
        char* nowedane;
        if (src.dane)
        {
            nowedane = new char
                [strlen (src.dane) + 1];
            strcpy (nowedane, src.dane);
        }
        else
            nowedane = 0;
        delete [] dane;
        dane=nowedane;
    };
    return *this;
}
```

Poprawiona wersja nie niszczy łańcucha w przypadku braku pamięci

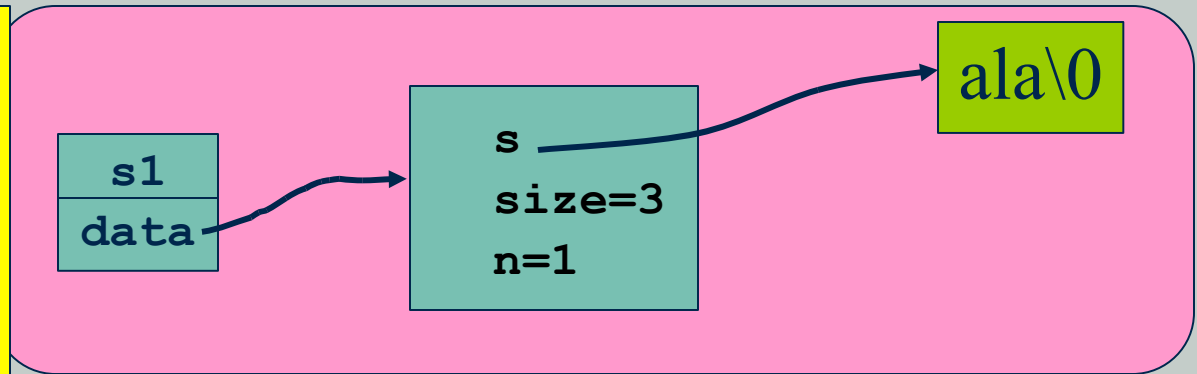
Klasa *string* - implementacja ze zliczaniem odwołań

- # Kopiowanie łańcucha tekstowego jest operacją dość kosztowną
- # Łańcuchy tekstowe często przesyłane są przez wartość
- # Szukamy sposobu implementacji, która zmniejszy liczbę alokacji pamięci i kopiowań
- # Rozwiązaniem jest zastosowanie zliczania odwołań

Klasa *string* - implementacja ze zliczaniem odwołań

- # Klasa jest jedynie uchwytym - zawiera wskaźnik do rzeczywistej implementacji łańcucha

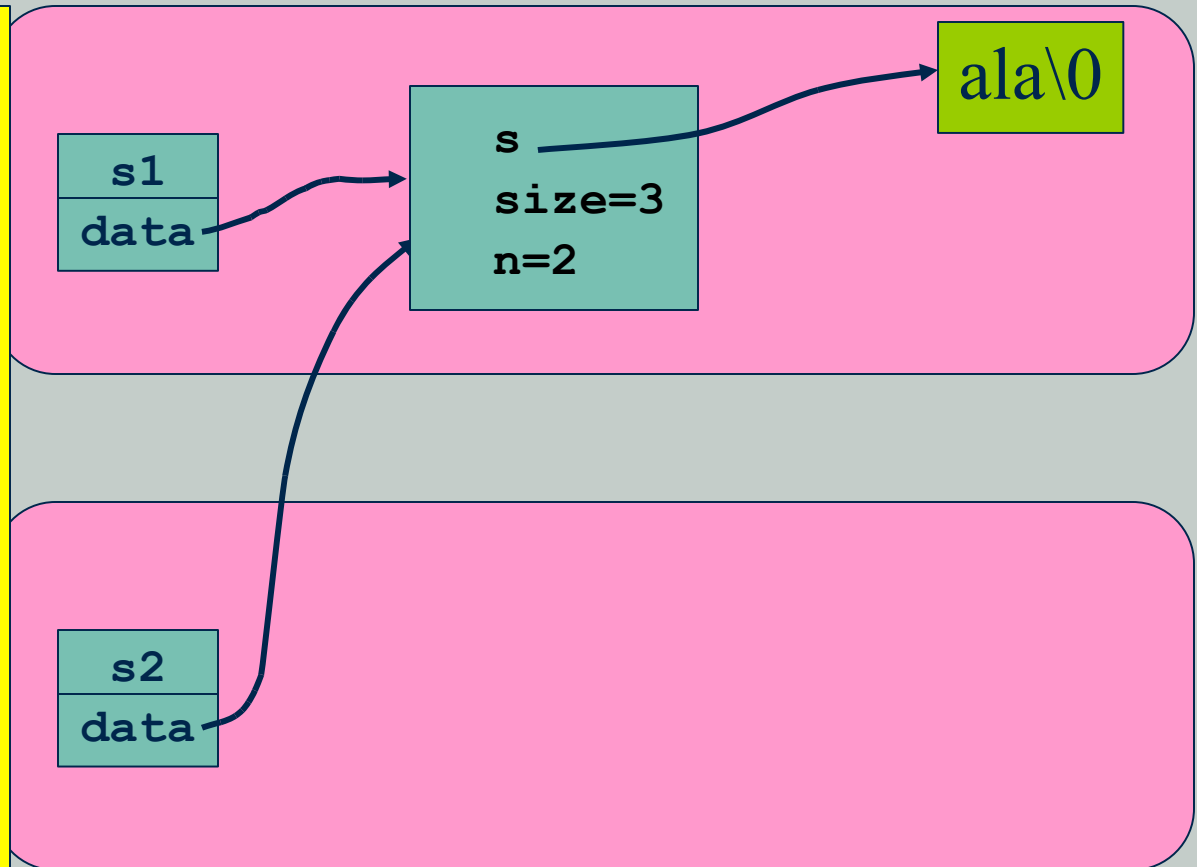
```
class string{
    struct rctext;
    rctext* data;
public:
    string(char* s);
    string& operator=
        (const string&);
    ~string();
    ...
};
struct string::rctext
{
    char* s;
    unsigned int size;
    unsigned int n;
    ...
};
string s1("ala");
```


Klasa *string* - implementacja ze zliczaniem odwołań

- ❏ Kopiowanie łańcucha kopiuje wskaźnik do wewnętrznej reprezentacji i zwiększa licznik odwołań

```
class string{
    struct rctext;
    rctext* data;
public:
    string(char* s);
    string& operator=
        (const string&);
    ~string();
    ...
};
struct string::rctext
{
    char* s;
    unsigned int size;
    unsigned int n;
    ...
};
string s1("ala");
string s2=s1;
```

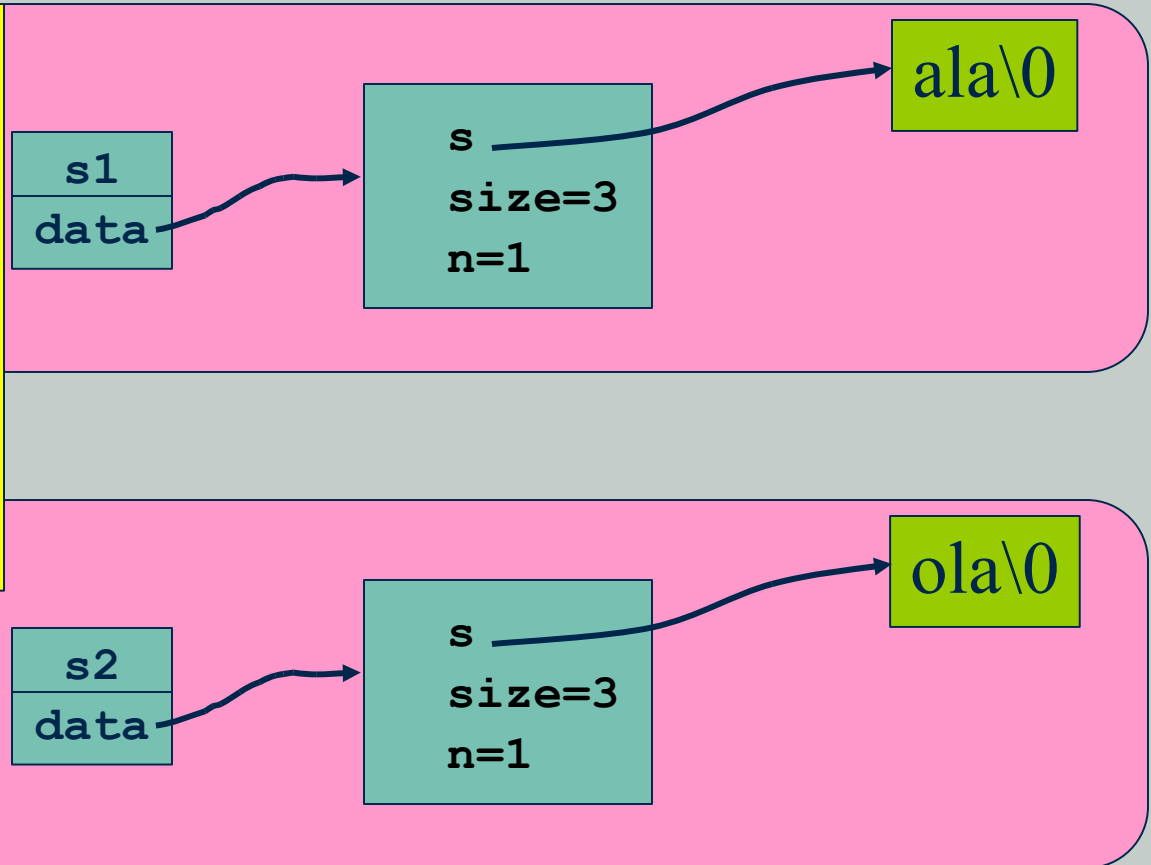

Klasa *string* - implementacja ze zliczaniem odwołań

Modyfikacja jednej z kopii łańcucha powoduje rozdzielenie s1 i s2

```
class string{  
public:  
    char read  
    (unsigned int i) const;  
    void write  
    (unsigned int i, char c);  
    ...  
};
```

```
string s1("ala");  
string s2=s1;  
s2.write(0, 'o');
```


Klasa *string* - implementacja ze zliczaniem odwołań

- # Chcemy, żeby operator indeksowania działał poprawnie dla zapisu i odczytu

```
class string{
    ...
};

string s1("ala");
string s2=s1;
char a=s2[0];
s2[0]='o';
```

- # Nie chcemy, aby odczyt znaku powodował wykonanie kopii łańcucha
- # Możemy to osiągnąć poprzez zwracanie przez operator indeksowania nie referencji do znaku, ale specjalnej klasy *Cref*

Klasa *string* - implementacja ze zliczaniem odwołań

Klasa *Cref* zachowuje się jak *char*, ale umożliwia rozróżnienie pisania i czytania

```
class string{
public:
    string(char* s);
    string& operator=(const string&);
    ~string();
    void check(unsigned int i) const;
    Cref operator[](unsigned int i);
    char operator[](unsigned int i) const;
    char string::read(unsigned int i) const;
    void string::write(unsigned int i, char c){
        data = data->detach();
        data->s[i] = c;
    }
    ...
};

string::Cref
    string::operator[](unsigned int i)
{
    check(i);
    return Cref(*this,i);
};
```

```
class string::Cref
{
    friend class string;
    string& s;
    unsigned int i;
    Cref (string& ss, unsigned int ii)
        :s(ss), i(ii) {};
public:
    operator char() const
    {
        return s.read(i);
    }
    string::Cref& operator = (char c)
    {
        s.write(i,c);
        return *this;
    };
    string::Cref& operator = (const Cref& ref)
    {
        return operator= ((char)ref);
    };
};
```

rcstring i wielowątkowość

Implementacja ze zliczaniem odwołań może powodować problemy w programach wielowątkowych

```
#include <stdio.h>
#include <pthread.h>
#include "rcstring.h"
rcstring s ("ala");
void * thread1 (void *p)
{
    for (unsigned int i = 0;
         i < 100000; i++)
    {
        rcstring s1 (s);
    }
    pthread_exit (p);
}
void * thread2 (void *p)
{
    for (unsigned int i = 0;
         i < 100000; i++)
    {
        rcstring s1 (s);
    }
    pthread_exit (p);
}
```

```
int main ()
{
    pthread_t t1;
    pthread_t t2;
    pthread_create (&t1, NULL, thread1, NULL);
    pthread_create (&t2, NULL, thread2, NULL);
    pthread_join (t1, (void **) &retval1);
    pthread_join (t2, (void **) &retval2);
    printf ("RefCount=%d\n", s.getRefCount ());
};
```

```
inline rcstring::rcstring(const rcstring& x)
{
    x.data->n++;
    data=x.data;
}
inline rcstring::~rcstring() {
    if(--data->n==0)
        delete data;
}
```

Dwa wątki mogą jednocześnie zmieniać wartość n

rcstring i wielowątkowość

- # Operacja "n++" nie jest operacją niepodzielną
- # Składa się z trzech faz:
 - Pobranie wartości z pamięci
 - Zwiększenie wartości
 - Wpisanie wartości do pamięci
- # Te operacje mogą się przeplatać w kilku wątkach
- # W efekcie zmienna ma niewłaściwą wartość końcową (zwiększenie o jeden, zamiast o dwa)

```
thread1: d0=n;  
thread2: d0=n;  
thread1: d0=d0+1;  
thread2: d0=d0+1;  
thread1: n=d0;  
thread2: n=d0;
```

- # Konieczność stosowania obiektów synchronizacyjnych (semaforów) lub specjalnych instrukcji asemblera

Specyfikator *volatile*

- # Specyfikator *volatile* oznacza, że wartość zmiennej może zmieniać się poza kontrolą programu i w związku z tym zabrania optymalizacji odnoszących się do tej zmiennej (np. przechowywania w rejestrach)
- # Używana, kiedy odwołania do zmiennej są odwołaniami do rejestrów urządzeń wejścia/wyjścia
- # Niestety, nie pomoże nam w przypadku łańcucha ze zliczaniem odwołań

Specyfikator *volatile*

- # Dodanie specyfikatora **volatile** spowoduje, że program zakończy się zgodnie z naszymi oczekiwaniami
- # To jedynie ilustracja - użycie **volatile** do synchronizacji pamięci między wątkami nie jest poprawne

```
#include <stdio.h>
#include <pthread.h>
int val = 0;
void * fun1 (void *)
{
    val = 0;
    while (1)
        if (val != 0)
            break;
    printf ("wyszliśmy z petli\n");
    pthread_exit (NULL);
}
int main ()
{
    pthread_t w;
    pthread_create
        (&w, NULL, fun1, NULL);
    val = 1;
    pthread_join (w, NULL);
};
```

```
#include <stdio.h>
#include <pthread.h>
volatile int val = 0;
void * fun1 (void *)
{
    val = 0;
    while (1)
        if (val != 0)
            break;
    printf ("wyszliśmy z petli\n");
    pthread_exit (NULL);
}
int main ()
{
    pthread_t w;
    pthread_create
        (&w, NULL, fun1, NULL);
    val = 1;
    pthread_join (w, NULL);
};
```

Semafor

```
struct rcstring::rctext
{
    char *s;
    unsigned int size;
    unsigned int n;
    pthread_mutex_t mutex;
    rctext (unsigned int nsize,
           const char *p)
    {
        n = 1;
        size = nsize;
        s = new char[size + 1];
        strncpy (s, p, size);
        s[size] = '\\0';
        pthread_mutex_init
            (&mutex, NULL);
    };
    unsigned int AtomicIncrement()
    {
        pthread_mutex_lock(&mutex);
        unsigned int retval=n++;
        pthread_mutex_unlock(&mutex);
        return retval;
    };
    unsigned int AtomicDecrement()
    {
        pthread_mutex_lock(&mutex);
        unsigned int retval=n--;
        pthread_mutex_unlock(&mutex);
        return retval;
    };
    //...
};
```

